Temps Ordinari - Divuitè diumenge

Per JosemiE el dl., 25/07/2022 - 00:00

Coh 1,2;2,21-23
Col 3,1-5.9-11
Lc 12,13-21

Se'ns acaba juliol. I –fem vacances, o no- agost ens parla d'un estiu que avança a bon pas, un altre ritme, ciutats més buides, serveis i establiments tancats. Gestions que queden "per després de vacances". Potser sabem de persones que queden més soles. També d'un clima que va essent cada cop més calorós, més sec. Més incendis al mitjà natural.

Avui 31 de juliol, celebrem la festivitat de sant. Ignasi de Loiola. I, avui, tanquem l'any en què hem recordat i celebrat els 500 anys de la seva conversió. El pas d'un Iñigo entestat en sobresortir i guanyar fama, a l'Ignasi buscador de la voluntat de Déu sobre ell i deixar-se conduir per ella. Celebrem, avui, aquell pelegrí que sí, caminant per diferents llocs, va arribar, al final, al fons de tot pelegrinatge: el fons del cor. Un cor entregat al Déu de Jesús.

L'Evangeli, avui, ens situa, precisament, en el cor. En el nostre cor i els nostres anhels. I, concretament, davant les realitats materials, els béns, les possessions, els diners.

1.- Un senyal important en el nostre transitar per la vida.
I, com si fos un senyal de trànsit, Jesús ens parla del perill de voler sempre més. No tenir mai prou. És el senyal de "Perill indefinit". Atenció. Circula amb molta atenció i cura. Perquè en qualsevol moment pot aparèixer el perill. Perill indefinit. Sempre present. En diferents formes i figures. Atenció. Defugiu la cobdícia. Defugiu la tendència a buscar sempre i en tot treure'n guany. Tenir més. Mai tenir-ne prou. I sempre necessitar-ne més.

És clar que hem de guanyar-nos la vida. I poder fer font a les despeses. És que algú no ha de pagar factures i anar a la botiga...? És clar que necessitem disposar de béns i de diners per atendre necessitats i imprevistos!! És clar que necessitem i busquem una seguretat bàsica a la nostra vida.
Jesús ens adverteix del perill de posar la seguretat de la nostra vida en els recursos. *Ens ve a dir: la teva vida no depèn dels teus béns ni dels diners de què disposis*. Ens pregunta què omple el nostre cor. Perill indefinit. És molt fàcil entrar en la roda sense fi de tenir, posseir, disposar, necessitar-ne més, no tenir-ne mai prou. Ens adverteix de la importància d'atendre el cor. Més que la cartera.

Potser ja ens quedi llunyà aquell llibre de títol tan clar: "Tenir o ésser". Perill indefinit. Amb quina facilitat i amb quina poca consciència ens anem decantant cap el tenir. Com se'ns enganxa!!!
De debò, on poso la font de la vida i la felicitat? Què omple el meu cor? Què desitjo de tot cor? El Déu de Jesús? O bé, el "déu" diner?

Atenció. Al llarg de la vida cal conduir i conduir-se amb molta cura i molta lucidesa!

2.- I una pregunta... no menys important.
Enriquir-se un mateix? Ser ric al ulls de Déu? I què serà això de ser ric al ulls de Déu? Ben pensat, pot ser un bon exercici per anar fent dia a dia. Anar trobant i concretant trets característics d'una vida plena de Déu. Plena de manifestacions, aires de família, decisions importants i detalls que ens poden passar inadvertits.

Quan vaig obrint-me al Déu de la vida, quan vaig omplint-me d'ell... Com sona la meva vida? On em porta estimar? On em porta el cor, quan batega al mateix ritme que el de Jesús? Ser ric als ulls de Déu. Amb concrecions ...ben concretes!!

Una pregunta d'aquelles que es van responent i re-formulant al llarg de la vida sencera. Que només un mateix pot treballar-la i re-seguir-la. Personalment. Ànim, no la defugim!!

ETIQUETES
RIQUESA POSSEIR SEGURETAT